

Sygn. akt VU 264/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant stażysta Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku E. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 11 lutego 2016 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

V U 264/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił E. M. przeliczenia podstawy wymiaru emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że po przeliczeniu świadczenia nadal najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 110,19%, który to wskaźnik został ustalony na podstawie wynagrodzenia osiągniętego w okresie 8 lat kalendarzowych, to jest od dnia 1 stycznia 1985 roku do dnia 31 grudnia 1992 roku. Wobec powyższego ZUS stwierdził, że brak jest podstaw do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł E. M., domagając się jej zmiany i ponownego ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego. W uzasadnieniu odwołania skarżący podniósł, że pobierana emerytura nie jest wystarczająca na kontynuowanie leczenia jego ciężko chorej córki.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. ZUS podał, że do obliczenia wysokości emerytury został przyjęty najkorzystniejszy okres podlegania ubezpieczeniu. Nadto organ rentowy wskazał, że załączone do wniosku o przeliczenie emerytury zaświadczenie o zarobkach osiągniętych przez wnioskodawcę w latach 1993 – 1995 nie wnosi niczego nowego do sprawy, albowiem wskaźniki wysokości podstawy wymiaru z tego okresu wynoszą od 60,05% do 89,51 %, podczas gdy dla obliczenia emerytury skarżącego przyjęto wskaźniki od 91,41 % do 138,52 %.

Na rozprawie w dniu 18 października 2016 roku wnioskodawca poparł odwołanie podnosząc, że jego córka cierpi na schorzenie w postaci reumatoidalnego zapalenia stawów. Ostatecznie skarżący podniósł, że nie jest przekonany, czy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1985 – 1992 jest dla niego najkorzystniejszy i domaga się przeliczenia emerytury z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w latach 1995 – 1997.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony E. M., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 30 grudnia 1997 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Do wniosku ubezpieczony załączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w latach 1985 - 1992 wystawione przez pracodawcę, (...) z siedzibą w Ł.. Z przedmiotowego zaświadczenia wynika, że wnioskodawca w kolejnych latach osiągał następujące wynagrodzenia:

- w 1985 roku w kwocie 219 433 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 91,41%,
- w 1986 roku w kwocie 274 253 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 94,85 %,
- w 1987 roku w kwocie 368 718 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 105,29 %,
- w 1988 roku w kwocie 612 477 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 96,14 %,
- w 1989 roku w kwocie 3 038 544 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 122,47 %,
- w 1990 roku w kwocie 17 114 789 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 138,52 %,
- w 1991 roku w kwocie 26 778 820 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 126,08 %,
- w 1992 roku w kwocie 37 599 800 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 106,76 %.

(dowód: wniosek o emeryturę z dnia 30 grudnia 1997 roku, k. 1-2, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 29 grudnia 1997 roku, k. 11 akt ZUS I)

Decyzją z dnia 8 stycznia 1998 roku organ rentowy na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 roku w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki (Dz. U. z 1989 r. Nr 28 poz. 149) przyznał E. M. emeryturę od dnia 1 grudnia 1997 roku, to jest od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął dochód, który stanowił podstawę wymiaru składek z 8 lat kalendarzowych, to jest od stycznia 1985 roku do grudnia 1992 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 110,19%. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 29 lat i 6 miesięcy okresów składkowych oraz 8 miesięcy okresów nieskładkowych.

(dowód: decyzja z dnia 8 stycznia 1998 roku, k. 14 akt ZUS I)

W dniu 18 marca 2013 roku E. M. złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury. Do wniosku załączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z lat 1967 – 1984 wystawione przez (...) z siedzibą w W. oraz z lat 1995 – 1997 wystawione przez (...) Związek (...) z siedzibą w Ł.. Z wyżej wymienionych zaświadczeń wynika, że we wskazanych okresach wnioskodawca otrzymywał następujące wynagrodzenia:

- w 1967 roku w kwocie 5 833 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 24,11 %,

- w 1968 roku w kwocie 13 800 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 54,61 %,
- w 1969 roku w kwocie 15 600 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 59,80 %,
- w 1970 roku w kwocie 17 180 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 64,06 %,
- w 1971 roku w kwocie 20 160 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 71,25 %,
- w 1972 roku w kwocie 20 700 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 68,75 %,
- w 1973 roku w kwocie 24 300 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 72,37 %,
- w 1974 roku w kwocie 37 200 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 97,33 %,
- w 1975 roku w kwocie 44 700 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 95,20 %,
- w 1976 roku w kwocie 48 330 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 94,08 %,
- w 1977 roku w kwocie 55 885 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 101,33 %,
- w 1978 roku w kwocie 59 280 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 101,08 %,
- w 1979 roku w kwocie 64 770 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 101,32 %,
- w 1980 roku w kwocie 76 512 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 105,56 %,
- w 1981 roku w kwocie 103 171 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 111,82 %,
- w 1982 roku w kwocie 148 565 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 106,44 %,
- w 1983 roku w kwocie 167 155 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 96,23 %,
- w 1984 roku w kwocie 206 811 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 102,35 %,
- w 1995 roku w kwocie 4 976 zł wraz zarobkami nieudokumentowanymi w wysokości minimalnego wynagrodzenia - 520 zł, łącznie 5 496 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 65,18 %,

- w 1996 roku w kwocie 7 723 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 73,72 %,

- w 1997 roku w kwocie 6 363,68 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 49,94 %.

(dowód: wniosek z dnia 18 marca 2013 roku, k. 31, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 13 marca 2013 roku, k. 32-33v, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 29 grudnia 1997 roku, k. 34, obliczenia wysokości wynagrodzenia w latach 1967 – 1997, k. 35-35v, obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, k. 36 – 43 akt ZUS I)

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2003 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy przeliczenia podstawy wymiaru emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, z uwzględnieniem złożonych zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu ubezpieczony uzyskał w okresie od dnia 1 stycznia 1985 roku do dnia 31 grudnia 1992 roku. ZUS w oparciu o złożone przez ubezpieczonego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz zarobki nieudokumentowane od dnia 1 stycznia 1993 roku do dnia 28 lutego 1995 roku w kwocie obowiązujących wówczas minimalnych wynagrodzeń obliczył, że:

- wskaźnik wysokości podstawy wymiaru dla 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury wynosi 108,01%,

- wskaźnik wysokości podstawy wymiaru dla 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie emerytury wynosi 25,32%,

- wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury wynosi 103,40%,

- wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 8 kolejnych lat kalendarzowych w okresie 1980 – 1996 wynosi 110,19%,

Reasumując ZUS stwierdził, że najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nadal wynosi 110,19% i w konsekwencji brak jest podstaw do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia.

(dowód: decyzja z dnia 17 kwietnia 2013 roku, k. 44-44v obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, k. 36 – 43 akt ZUS I)

W dniu 14 maja 2013 roku wnioskodawca odwołał się od wyżej wymienionej decyzji. Wskazał, że pracował w ciężkich warunkach, a jego żona i córka mają problemy zdrowotne. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że nie zostały spełnione warunki do przeliczenia emerytury statutowane w art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS. Wyrokiem z dnia 3 października 2013 roku w sprawie sygn. akt V U 779/13 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił odwołanie. Od wyżej wymienionego wyroku apelację wniósł ubezpieczony domagając się przeliczenia emerytury z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w latach 1992 – 1997. Wyrokiem z dnia 3 października 2014 roku, w sprawie sygn. akt III AUa 2453/13 Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację.

(dowód: odwołanie z dnia 15 maja 2013 roku, k. 3-4, odpowiedź na odwołanie z dnia 23 maja 2013 roku, k. 1, wyrok z dnia 3 października 2013 roku, w sprawie sygn. akt V U 779/13, k. 12, apelacja z dnia 10 października 2013 roku, k. 11-11v, wyrok z dnia 3 października 2014 roku, w sprawie sygn. akt III AUa 2453/13, k. 13 akt ZUS II)

W dniu 29 grudnia 2015 roku E. M. złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalno – rentowego. Do wniosku ubezpieczony załączył zaświadczenie dotyczące okresów podlegania ubezpieczeniu

społecznemu rolników, okresów podlegających zaliczeniu oraz wysokości opłaconych składek. Z przedmiotowego zaświadczenia wynika, że w okresie od dnia 1 stycznia 1987 roku do dnia 31 grudnia 1988 roku oraz od dnia 1 listopada 1997 roku do dnia 31 marca 1998 roku wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników.

(dowód: wniosek z dnia 29 grudnia 2015 roku, k. 14-15, zaświadczenie z dnia 21 października 2015 roku, k. 16 akt ZUS II)

Decyzją z dnia 20 stycznia 2016 roku organ rentowy uwzględnił wniosek ubezpieczonego. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wybrano nadal najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1985 – 1992 w wysokości 110,19%. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 29 lat i 7 miesięcy składkowych oraz 8 miesięcy okresów nieskładkowych. Do wysokości emerytury ZUS doliczył zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników za dziesięć kwartałów.

(dowód: decyzja z dnia 20 stycznia 2016 roku, k. 18 akt ZUS II)

W dniu 21 stycznia 2016 roku ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalno – rentowego. Do wniosku załączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 13 stycznia 2016 roku wystawione przez (...) z siedzibą w W.. Z przedmiotowego zaświadczenia wynika, że w okresie od dnia 1 stycznia 1993 roku do dnia 31 grudnia 1993 roku E. M. był zatrudniony na 0,6 etatu, a od dnia 1 stycznia 1994 roku do dnia 28 lutego 1995 roku w pełnym wymiarze czasu pracy i uzyskiwał następujące wynagrodzenia:

- w 1993 roku w kwocie 29 871100 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 60,05 %,
- w 1994 roku w kwocie 57 233 200 zł, co w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 89,51 %,
- w 1995 roku w kwocie 752,12 zł, co łącznie z zarobkami uzyskanymi przez skarżącego w okresie od dnia 1 marca 1995 roku do dnia 31 grudnia 1995 roku w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia dało wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 74,11 %.

(dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 13 stycznia 2016 roku, k. 22-22v akt ZUS II)

Zaskarżoną decyzją z dnia 11 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił prawa do przeliczenia wymiaru emerytury wskazując, że najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 110,19% i ustalony został z wynagrodzenia osiągniętego przez wnioskodawcę w okresie 8 kolejnych lat tj. od 1 stycznia 1985 roku do 31 grudnia 1992 roku.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 11 lutego 2016 roku, k. 25 akt ZUS II)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z przepisem art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1)z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca E. M. wniósł

o dokonanie przeliczenia emerytury. Swoją wniosek sprecyzował na rozprawie w dniu

18 października 2016 roku domagając się przeliczenia emerytury z uwzględnieniem zarobków za lata 1995 - 1997 w sposób, który zwiększy mu wysokość świadczenia, bowiem otrzymywane w dotychczasowej wysokości nie wystarcza na bieżące utrzymanie rodziny, w tym chorej córki. Natomiast do wniosku o ponowne przeliczenie wysokości świadczenia emerytalno – rentowego skarżący załączył zaświadczenie o zarobkach osiągniętych w okresie od dnia 1 stycznia 1993 roku do dnia 28 lutego 1995 roku.

Żądanie wnioskodawcy nie może zostać uwzględnione. Należy wskazać, że decyzją z dnia 8 stycznia 1998 roku zostało przyznane wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 1997 roku na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 roku w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki (Dz. U. z 1989 r. Nr 28 poz. 149). Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dochód, który stanowił podstawę wymiaru składek z 8 lat kalendarzowych tj. od stycznia 1985 roku do grudnia 1992 roku i który został ustalony na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu pochodzącym od (...) w Ł.. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 110,19%.

Ponowne obliczenie emerytury w trybie art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z FUS mogłoby więc nastąpić tylko wówczas, gdyby wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wnioskodawcy był wyższy niż 110,19% przy założeniu jego wyliczenia w sposób określony w punktach 1 i 2 art. 111 ust. 1 ustawy. Wnioskodawca już poprzednio wnioskował o przeliczenie świadczenia dokumentując swoje zarobki zaświadczeniami o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, których nie złożył przy wniosku o emeryturę. Organ rentowy w następstwie tego wniosku wydał decyzję z dnia 17 kwietnia 2013 roku, którą odmówił przeliczenia świadczenia na podstawie art. 111 ust. 1 ustawy. Także złożone przez wnioskodawcę zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez (...) z siedzibą w W. nie może odnieść zamierzonego przez niego skutku w postaci przeliczenia świadczenia, albowiem w latach 1993 – 1995 wynagrodzenie wnioskodawcy kształtowało się na poziomie kolejno: 60,05%, 89,51%, 74,11% do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

Podkreślenia wymaga, że na rozprawie w dniu 18 października 2016 roku wnioskodawca wskazał, iż domaga się przeliczenia emerytury z uwzględnieniem zarobków w latach 1995 – 1997. Otóż przedstawiony przez skarżącego nowy dowód w sprawie w postaci wyżej wymienionego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (...) z siedzibą w W. spowodował jedynie wzrost wskaźnika wysokości podstawy wymiaru za rok 1995 – z 65,18 % do 74,11%. Natomiast wskaźniki za lata 1996 i 1997 pozostały na tym samym poziomie – odpowiednio 73,72% i 49,94 %. Przeliczenie emerytury - jak domaga się wnioskodawca – nie może mieć więc miejsca, albowiem w myśl art. 111 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wysokość emerytury może być ponownie obliczona tylko w przypadku, gdy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Podnieść należy, iż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sądy orzekają na podstawie przepisów prawa, które w sposób dokładny wskazują przesłanki i sposób wyliczenia świadczenia emerytalnego, abstrahując zupełnie od oczekiwań wnioskodawców czy ich trudnej sytuacji materialnej. W niniejszym przypadku decyzja organu rentowego jest pod względem zgodności z prawem w pełni prawidłowa i dlatego odwołanie ubezpieczonego podlegało oddaleniu, niezależnie od tego, że w jego odczuciu przyznana kwota emerytury nie jest satysfakcjonująca. Tak jak już jednak wyjaśniono, w ustawie emerytalnej określono ściśle zasady ustalania wysokości tego typu świadczeń, bez względu

na potrzeby ubezpieczonego, nawet najbardziej uzasadnione. Wreszcie też nadmienić trzeba, że ubezpieczony nie może żądać złagodzenia rygorystyki prawa ubezpieczeń społecznych poprzez powoływanie się na zasady współżycia społecznego (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 r., III UK 214/10, LEX nr 1095955; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 maja 2010 r., III AUa 3616/09, LEX nr 785483).

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.